

REGlugerð

um iðnaðargjald.

1. gr.

Greiða skal sérstakt gjald — iðnaðargjald — til Rannsóknastofnunar iðnaðararins samkvæmt reglugerð þessari.

Gjald þetta skal nema 2% — tveimur af þúsundi — af útborguðu kaupi til verkafólks og fagmanna hjá þeim aðilum, sem um ræðir í 2. gr.

2. gr.

Gjaldskyldir eru allir, sem reka iðn- eða iðjufyrirtæki, verksmiðjur og verkstæði, hvort sem um er að ræða einstaklinga og félög ellegar stofnanir, þar með taldar stofnanir ríkisins og sveitarfélaga, nema að því leyti sem starfsemi þeirra er undanþegin samkvæmt 3. gr.

3. gr.

Laun við neðangreindan iðnrekstur og starfsemi eru undanþegin iðnaðargjaldi:

1. Hraðfrystihús, síldar- og fiskimjölsverksmiðjur, hvalstöðvar og annar iðnaður úr sjófangi.

Með orðunum „annar iðnaður“ er átt við frumvinnslustig sjófangs, sem skilar því sem hráefni, hæfu til framleiðslu matvæla eða iðnvarnings.

2. Sláturhús, kjötiðnaður, mjólkurbú og annar slíkur iðnaður, sem vinnur úr landbúnaðarafurðum.

Með orðunum „annar slíkur iðnaður“, er átt við frumvinnslustig landbúnaðarafurða, sem skilar þeim sem hráefni, hæfu til framleiðslu matvæla eða iðnvarnings.

3. Áburðar- og sementsframleiðsla.
4. Húsbýggingar og önnur mannvirkjagerð svo og endurbætur og viðhald slíkra mannvirkja. Á þetta við um hvers konar mannvirki, og skiptir ekki máli hver lætur vinnuna í té. Undanþágan á þó ekki við um vinnu við framleiðslu eða aðvinnslu byggingarvara, sem fram fer í verksmiðju, verkstæði eða starfsstöð, heldur tekur hún einungis til þeirrar vinnu, sem unnin er á byggingarstað.

Nú fer aðvinnsla á efni eða vöru að einhverju leyti fram á verkstæði eða í verksmiðju og að öðru leyti á byggingarstað, og er þá sú vinna, sem fram fer á byggingarstað, gjaldfrjáls, samanber þó næstu málsgrein.

Þegar settar eru upp vélar á eða í byggingarstað til aðvinnslu á vörum eða efni til mannvirkis, sem að jafnaði er unnið á verkstæði eða í verksmiðju, skal sú vinna eða aðvinnsla teljast gjaldskyld.

Uppsetning véla eða tækja í verksmiðju eða verkstæði skal teljast gjaldskyld, þótt vinnan fari fram á byggingarstað.

5. Almenn skrifstofustörf.

4. gr.

Gjaldskyld eru vinnulaun við framleiðslu eða þjónustu til eigin nota fyrir-tækis, þar með talin þjónusta viðgerðarverkstæða vegna eigin rekstrar.

Nú hefur einhver þeirra aðila, er reka starfsemi þá, sem undanþegin er í 3. gr., einnig með höndum starfrækslu, sem til iðnrekstrar getur talizt, sbr. 2. gr., og ekki er beinn þáttur í hinni undanþegnu starfsemi, svo sem ef síldarverksmiðja rekur einnig viðgerðarstöð, þá eru laun við þá starfsemi gjaldskyld.

5. gr.

Nú hefur aðili fleirþættan atvinnurekstur eða starfsemi, þannig að sumir þættir eru gjaldfrjálsir, en aðrir gjaldskyldir, og skal hann þá senda fullnægjandi greinargerð á iðnaðargjaldsskýrslu sinni, sbr. 6. gr., um, hvað af laununum tilheyri gjaldskyldri starfsemi og hvað sé vegna gjaldfrjálsrar starfsemi.

Ef slík greinargerð berst ekki eða hún er í verulegum atriðum röng eða ófullnægjandi, skal skattstjóri áætla skiptinguna eða eftir atvikum telja öll launin gjaldskyld, ef ætla má, að hin gjaldfrjálsa starfsemi sé lítill hluti heildarstarfseminnar.

6. gr.

Gjaldskyldir aðilar skulu senda iðnaðargjaldsskýrslu til skattstjóra þess umdæmis, þar sem þeir eru heimilisfastir, fyrir 20. janúar ár hvert, þar sem gerð er grein fyrir launagreiðslum fyrirtækisins.

Ríkisskattstjóri lætur gera eyðublöð fyrir skýrslur þessarar.

Hann ákvæður form þeirra og texta og sendir þau til skattstjórnanna, en þeir útbýta þeim til launagreiðenda.

Á skýrslur þessar skulu gjaldskyldir aðilar færa launagreiðslur næst liðins árs og aðrar upplýsingar og sundurliðanir, sem hægt er að veita og skattyfirvaldi þykir við þurfa til ákvörðunar iðnaðargjalds.

7. gr.

Þegar framtalsfrestur er liðinn, ákvæður skattstjóri í umboði Rannsóknastofnunar iðnaðarins iðnaðargjald gjaldanda skv. iðnaðargjaldsskýrslu hans.

Sé skýrslan ófullnægjandi í heild eða einstökum atriðum tortryggileg eða sýnilega gerð til málamynda, ellegar ekki er talið fram innan tilskilins frests, skal beita ákvæðum VI. og VII. kafla laga um tekjuskatt og eignarskatt, eftir því sem við á.

8. gr.

Iðnaðargjald, sem ekki nær kr. 100, skal falla niður við álagningu.

9. gr.

Að lokinni ákvörðun iðnaðargjalds skulu skattstjórnar semja skrá um alla þá, sem greiða eiga iðnaðargjald í hans umdæmi. Á skrána skal færa nöfn og heimili gjaldanda og fjárhæð þá, sem hverjum gjaldanda ber að greiða. Skrár þessar skulu lagðar fram samhliða skráum um tekjuskatt og eignarskatt. Ef henta þykir, má iðnaðargjaldskrá vera hluti af tekju- og eignarskattskrá.

Skattstjóri sendir viðkomandi innheimtumanni iðnaðargjaldskrá til innheimtu, sbr. 13. gr.

10. gr.

Ákvæði laga um tekjuskatt og eignarskatt skulu gilda, eftir því sem við á, um álagningu, rannsóknir, framlagningu skráa, kærur út af ákvörðun iðnaðargjalds, kærufresti, úrskurðaraðila, úrskurði, áfrýjun úrskurða skattstjóra til Ríkisskattanefndar og annað þar að lútandi. Sömu reglur skulu og gilda, eftir því sem við á um það, ef gjaldanda, sem lagt skyldi á, hefur verið sleppt af skrá eða honum ekki gert að greiða iðnaðargjald af öllum gjaldstofnunum.

11. gr.

Auk kærueimildar í 10. gr. getur gjaldandi einnig skotið ágreiningi um gjaldskyldu til iðnaðarmálaráðherra, enda sé það gert innan 6 mánaða frá því að skattyfirvald lagði úrskurð á málið. Úrskurður ráðherra er fullnaðarúrskurður. Heimilt er og að bera málið undir dómstóla.

Kæra eða áfrýjun frestar ekki innheimtu iðnaðargjalds eða viðurlögum við van-greiðslu þess, en ef það er lækkað skv. úrskurði eða dómi, skal endurgreiða það sem ofgreitt hefur verið.

12. gr.

Rannsóknastofnun iðnaðarins, svo og skattyfirvöld, geta leitað úrskurðar iðnaðarmálaráðherra um gjaldskyldu án tillits til frests þess, sem um ræðir í 11. gr.

13. gr.

Innheimtu iðnaðargjalds samkvæmt iðnaðargjaldsskrá annast þær stofnanir og embættismenn, sem innheimta tekju- og eignarskatt, og gilda allar sömu reglur um þá innheimtu og gilda um innheimtu tekju- og eignarskatts, eftir því sem við á. Sama gildir um skil innheimtuaðila á iðnaðargjaldi til ríkisféhirðis.

Ríkisféhirðir gerir skil til Rannsóknastofnunar iðnaðarins á því iðnaðargjaldi, sem hann hefur mótttekið frá innheimtumönnum ríkisins.

14. gr.

Rannsóknastofnun iðnaðarins greiðir ríkissjóði vegna kostnaðar af framkvæmd reglugerðar þessarar upphæð, sem skal nema 2% af innheimtu iðnaðargjaldi.

15. gr.

Iðnaðargjald er frádráttarbært sem rekstrarútgjöld við ákvörðun tekjuskatts og tekjuútsvars.

16. gr.

Við álagningu iðnaðargjalds árið 1966 af vinnulaunum 1965 skal reikna gjaldið af launum fyrir störf, sem unnin voru eftir 30. júní 1965.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 64 21. maí 1965, um rannsóknir í þágu atvinnuveganna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum, sem hlut eiga að máli.

Iðnaðarmálaráðuneytið, 29. apríl 1966.

Jóhann Hafstein.

Brynjólfur Ingólfsson.

AUGLÝSING

um umferð í Vestmannaeyjakaupstað.

Í samræmi við ákvörðun bæjarstjórnar Vestmannaeyjakaupstaðar og samkvæmt heimild í 65, grein umferðarlaga nr. 26, 1958 hafa verið settar eftirfarandi reglur um umferð hér í kaupstaðnum.

1. Einstefnuakstur hefur verið ákveðinn á Bárugötu til suðurs frá Miðstræti að Vestmannabraut, og á Vestmannabraut til austurs frá Bárugötu að Kirkjuvegi.
2. Vinstri beygja er bönnuð af Vestmannabraut og Vesturvegi á Bárugötu.
3. Bannaður er akstur vestur af Kirkjuvegi á Vestmannabraut.
4. Biðskyldu skulu þessar götur hafa: Bárugata gagnvart Miðstræti og Strandvegi; Vesturvegur gagnvart Bárugötu og Heiðarvegi; Herjólfsgata gagnvart Vesturvegi;